

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2010. június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa 2010. január 08. napján kihirdetett Kb.I.77/2009/7. számú ítéletét **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa a 2010. január 8. napján kihirdetett Kb.I.77/2009/7. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért megrovásban részesítette, egyben kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.32/2010. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a vádlottal szemben súlyosításul pénzbüntetést, valamint várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabjon ki.

A védő a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben elsődlegesen a védenca felmentésére irányuló fellebbezését fenntartotta, másodsorban az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Az elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács helytelenül értelmezte a 3/1998.(I.31.)számú ORFK utasítás vonatkozó pontjait. Álláspontja szerint a vádlottnak nem kellett automatikusan járórt küldeni a bejelentés alapján, hanem az elszaporodott nagyszámú alaptalan telefonos bejelentésre, valamint a jelen ügyben érintett konkrét bejelentés ellentmondásaira is figyelemmel, annak alaposságát kellett vizsgálnia. A vádlott ezt el is határozta, azonban már nem volt ideje végrehajtani. Véleménye szerint védenca magatartása legfeljebb szakszerűtlen

rendőri intézkedésként értékelhető és így felmentésének van helye. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a vádlott mulasztása nem személyiségéből fakad, hanem a megnövekedett munkahelyi feladatokra, a nagyszámú telefonos bejelentésre vezethető vissza.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban tett kiegészítéssel tartotta fenn. Indítványait megismételte.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését az írásbeli indokolásban foglaltakkal tartotta fenn, kérve elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A bejelentett katonai ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az ügy felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. A katonai tanács a tényállást a kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, különösen okirati bizonyítékok, valamint a bizonyítási eljárás keretében meghallgatott hanganyag alapján állapította meg. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást elsősorban a rögzített telefonos bejelentés hanganyaga alapján állapította meg. Ítéletében meggyőző, logikus indokolását adta annak, hogy miért nem a vádlott érvelését fogadta el a tényállás alapjául. A katonai tanács által megállapított tényállás megalapozott, mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállásban rögzített vádlotti magatartás alapján a vádlott bűnösségét a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő szolgálatban kötelességszegés vétségében megállapította. A szolgálatban kötelességszegés vétségét az követi el, aki ór- ügyeleti vagy egyéb készenléti szolgálatban elalszik, szeszestalt fogyaszt, rendeltetési helyét elhagyja, vagy a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezést más módon, súlyosan megszegi. A vádlott a magatartásával az adott bűncselekmény 4. fordulatát, a szolgálat ellátására vonatkozó rendelkezés más módon, súlyosan történő megszegését

valósította meg, amikor a 3/1998. (I.31.) számú ORFK utasítás II/4., 7. és 10. pontjaiban írt rendelkezéseket megszegte és a közlekedési baleset bekövetkezéséről szóló bejelentés alapján semmiféle intézkedést nem tett. Nem helytálló a védőnek arra történő hivatkozása, hogy védence részéről csupán szakszerűtlen rendőri intézkedés végrehajtására került sor és ezért felmentésének van helye. Az adott tárgyban több évtized alatt kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis szakszerűtlen intézkedés csupán akkor állapítható meg, ha a terhelt valamilyen intézkedést tesz, csupán annak szakszerűtlensége miatt hiúsul meg a szolgálat célja, vagy több a szolgálat által megkívánt intézkedések közül a vádlott némelyeket elmulaszt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás azt rögzíti, hogy a vádlott semmiféle intézkedést nem tett a bejelentést követően, ezért a bűnössége a terhére rótt szolgálati bűncselekményben indokoltan került megállapításra, és a felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása körében figyelembe vehető körülményeket. Az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy sem a cselekmény tárgyi súlya, sem a vádlott alanyi bűnösségének foka nem indokolja a vádlottal szemben büntetés kiszabását. A vádlottnak a fő-ügyeletési szolgálatban való leterheltségére, illetve a ténylegesen elszaporodott alaptalan telefonos bejelentésekre tekintettel a katonai tanács helyesen állapította meg, hogy a vádlott cselekménye az elbíráláskor oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen, ezért őt megrovásban részesítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez az intézkedés is megfelelően szolgálja az általános és egyéni visszatartás szempontjait, ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A bíróság a vádlottal szemben rosszallását fejezi ki és felhívja figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezése is törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokai alapján teljes egészében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371.§ (1), (3) és (4) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2010. június 30.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2010. június 30.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő